

Op avontuur in de wilgernis

1

Hallo, ik ben Wilgemien. Ik woon hier in het Vrijbroekpark en ik hou heel veel van de natuur. De eekhoorns, egels en slakken zijn mijn vriendjes. Wist je dat je met planten kunt tekenen en koken?

Dit hier is mijn beste vriend, Amir Poppelier. Hij woont hier in de buurt en komt vaak met mij spelen in het park.

We hebben een kaart gevonden van een plek waar we nog nooit geweest zijn. We vinden het heel spannend om er naartoe te gaan. Durven jullie meegaan? Kijk maar op het plan en zoek de weg.

We staan nu bij nummer 1, zie je hier die grote bomen waar een mandje inhangt? Dat zijn populieren. Ze zijn familie van de bomen die we gaan ontdekken. Volg het plan en zoek de andere mandjes.

2

Wilgemien: "Kijk eens, Amir. Zie je deze grote bomen? Ze kraken een beetje in de wind. Het zijn dan ook kraakwilgen. En wilgen en populieren zijn familie van elkaar."

Amir: "Wauw, wat een hoge bomen. Kun je er nog iets over vertellen, Wilgemien?"

Wilgemien: "Ja hoor, wilgen werden vroeger veel gebruikt voor vlechtwerk. Er werden manden, stoelen, wiegen, ... van gemaakt. Daarom hebben de mensen van het park wilgenmandjes in de bomen gehangen, zo vinden wij gemakkelijk onze weg en weten we waar er iets te ontdekken valt over deze bijzondere bomen. Kom, we gaan vlug verder."

3

Amir: "Hé, Wilgemien, we zijn daarnet voorbij het bamboebosje gewandeld. Wist je dat je van bamboe fluitjes kunt maken?"

Wilgemien: "Ja, Amir, dat is waar. Leuk, hé. Maar wist je dat je dat ook van wilgenhout kunt maken? Eigenlijk zijn er verschillende planten waar je fluitjes van kunt maken, ook van vlier of rietstengels."

Amir: "Wat zijn planten toch muzikaal! Hé, kinderen, kunnen jullie ook muziek maken in de natuur? We gaan hier geen bomen of planten stukmaken. Maar zie je daar tegenover het hutje het orgel hangen? Daar mag je muziek op maken."

4

Amir: "Wilgemien, weet jij welke boompjes hier op dit veldje groeien?"

Wilgemien: "Dat zijn ook wilgen, mijn lievelingsbomen. Ga maar eens kijken in het veld, die struik die goed groeit, is een boswilg, zijn naam staat erbij op het bordje. Zoals ik daarstraks vertelde, gebruikten de mensen vroeger de dunne takken om manden mee te vlechten en speelgoed van te maken. Ze hadden toen nog geen plastic om zakjes en speelgoed te maken. Deze bomen werden ook vaak op de randen van weilanden geplant. Zoals je in dit schilderijtje ziet."

Amir: "Oh ja, ik heb die bomen al vaak op schilderijen gezien. Ik houd wel van mooie kunstwerken. Kunnen jullie ook een mooi kunstwerk maken? Je mag de takjes en blaadjes op de grond gebruiken. Of je mag iets tekenen in het zand. Kunnen mama en papa raden wat jij gemaakt hebt?"

Claude Monet : Wilgen van Vetheuil (1880)

5

Wilgemien: "Hier zijn we bij de grote vijver! Zal ik je eens iets vertellen, Amir?"

Amir: "Ja, ik ben benieuwd."

Wilgemien: "Wist je dat ze hier ooit een groot kasteel wilden bouwen? Bij zo'n grote vijver hoort eigenlijk een groot kasteel. Maar omdat er oorlog kwam en er daarna geen geld meer was, is het kasteel er nooit gekomen. Jammer, hé. Op die plek wonen nu de burens van het park."

Amir: "Oh, dat wist ik nog niet. Hier komen we graag, hé Wilgemien. Het is zo fijn om hier onder de treurwilg naar de eendjes te kijken. Deze boom is niet droevig, hoor, maar omdat zijn takken naar beneden hangen en de regendruppels die van zijn blaadjes rollen op tranen lijken, wordt hij 'treur'wilg genoemd. Je ziet hier niet alleen eendjes, maar ook andere vogels die voorbij vliegen. Soms zien we hier zelfs een ijsvogeltje."

Wilgemien: "Kunnen jullie ook vogels zien? Welke vogels ken je? Misschien kennen mama of papa er wel enkele.. Kijk ook maar eens op de blaadjes van de treurwilg, misschien vind je wel kevers. "

6

Amir: "Wilgemien, ik ben een beetje bang, want hier zijn we nog nooit geweest. Misschien zitten hier wel krokodillen onder de brug."

Wilgemien: "Je moet niet bang zijn, Amir. Kijk hoe mooi het hier is, wat een mooie, gele brug! Zie jij welke dieren verstopt zitten in de leuning van de brug? Oh, en daarachter is een paadje van houten planken. Kom, volg me maar."

Volg onze vriendjes en steek de brug en het pad maar over. En kijk goed rond, misschien zie je wel een eekhoortje?"

7

Wilgemien: "Wauw, wat is het hier mooi! En hier groeien ook van die lievelingsbomen van mij, de wilgen. Kom we gaan eens in het grasveld kijken."

Amir: "Oh, en hier zijn twee poelen. Zouden hier kikkers wonen? Die wonen wel op een hele, mooie plek, zeg. Wacht op mij, ik ga mee kijken."

Wilgemien: "Hier is veel water, hé Amir, de wilgen houden daarvan. Ze groeien heel goed naast beken en rivieren. En hier bij de poelen en bij de bloemen in het gras kun je inderdaad veel diertjes zien."

Amir: "Kijk, Wilgemien, een bijtje! Zou die lekkere honing voor ons gaan maken?"

Wilgemien: "Niet alle bijtjes maken honing, hoor, Amir. Er zijn ook bijtjes die helemaal alleen wonen, die zien er een beetje anders uit dan de honingbijen. Maar ze komen allemaal graag smullen van het stuifmeel en de nectar van de wilgen. Dat vinden ze in de katjes (die pluizige bolletjes) die vroeg in de lente aan de bomen hangen."

Amir: "Wilgemien, kijk eens naar boven. Ik zie een kasteel in de wolken. Oh en daar is een draak. En een paddenstoel."

Wilgemien: "En ik zie een hartje en een boot. Kunnen jullie iets herkennen in de wolken? Ga maar op je rug in het gras liggen en kijk eens samen naar de wolken."

8

Amir: "Dag paardjes, wat hebben jullie hier een leuke plek om te spelen."

Wilgemien: "Kijk, Amir, rond de paardenweide groeien nog meer wilgen. In de zomer geven ze schaduw aan de paarden. Zie je aan deze kant ook de dikke, oude wilgen? Sommigen hebben zelfs een gat in hun stam. Dat vinden uilen en vleermuizen wel leuk, want dan hebben ze een goed plekje om in te wonen."

Amir: "Wat een coole bomen, zeg. Mag ik er eens aan voelen? Voelen jullie ook eens aan de schors van de dikke wilgen. Je mag de boom ook knuffelen als je wilt. Dat vindt de boom heel leuk. In de boom met het mandje mag je in het gat van de knotwilg kruipen. Maak je hier een leuke foto?"

Amir: "Hé, wat is die hoge paal daar in de verte?"

Dat is toch geen wilg, hé, Wilgemien?"

Wilgemien: "Nee, Amir, bovenop die paal zit een nest. Weet je wie daar soms komt wonen? Mijnheer of mevrouw ooievaar, ze wonen graag hoog in een groot nest. Het park is een goed plekje om te wonen, want hier is veel water waar ze al eens een kikkertje kunnen vangen."

9

Wilgemien: "Amir, weet je wat ze nog maken uit de schors van wilgen?"

Amir: "Nee, wat dan?"

Wilgemien: "Een soort medicijn om de pijn te verzachten. Ze noemen die pilletjes aspirine. Vraag maar eens aan mama en papa, die kennen dat wel."

Dieren die zich niet zo goed voelen, weten dat ook. Die knabbelen dan aan de schors van de wilg en voelen zich daarna beter. Slim hé!"

Amir: "Wauw, ik wist niet dat dieren zo slim waren. Wilgen zijn echt wel hele lieve bomen, hé. Zullen we de kinderen nog een opdrachtje geven voor we deze wilgernis verlaten?"

Wilgemien: "Goed idee, Amir. Weet jij nog een leuk spelletje?"

Amir: "Laten we onze ogen eens sluiten! En met de ogen toe luisteren naar de natuur. Welke geluiden hoor je hier allemaal?"

Wilgemien: "Amai, dat was een leuke en spannende tocht, hé Amir. We komen zeker nog eens terug naar deze plek vol wilgen, want wij vonden het hier heel mooi."

Amir: "Hopelijk vonden jullie het ook heel leuk! Als je het pad volgt, kom je weer terug bij de plek waar jullie vertrokken zijn. Tot de volgende keer!"

